

Finem Musices innuens hoc carmen faciebat ex in ne artem
prope sioni, testimonium carnis sua pagella vacua inscri-

bebat, cum segg. 7. cantionibus iucundissimis.

Pythagoras sapiens forte rogatus est:

Quis pulch. a viciat spaciose palatia celi.

Luris in has oras nascitur omnis homo:

Scilicet hoc hominem natum esse putavit ad usus,

Cum fuerit veri miscuis ille dei.

At nos qui fruimur caelestis dogmate verbi,

Aeterniq. dei turba dirata, sumus.

Esse alios hominis fines causasq. stridimus,

Nempe, ut dicantur carmina grata deo.

Quies elicta cohoris est laudatura Tonantem,

Addita caelesti, post sua fata, choro.

Sed quia principium fuit hac in valle laborum

Quantumvis lingua balbutiente decet:

Par est, ut liquido gratum det gutture carmen

Musica cantorum turba dirata choro.

Nam si spirituum fidissima turba bonorum

usq. deum psalmis officiosa colit:

Hec te punitat pia promere cantica Christo,

Atq. creatorem con- celebrare tuum.

Inq. eius dignas cantando insurgere laudes,

Quies testere, tibi praestita, dona dei.

Nam cum solum homo divino natus honori

Vocis habet sana cum ratione decus:

Haud aliter iungens discrimina consona vocum,

Carmina cum numeris articulata sonet.

Qui colit hic Christum sinceris laudibus, illi

Aeterna et verus praeco salutis erit.

Contenta hoc etenim quaedam praeludia vitae

Aeternae, hic praebet conspiciendo Deus.

Ut, quos tum plausus, quae iudicia, quosve triumphos

Curda beatorum sin. habitura fias.

Sicut enim in terris am ments delecti. CHRISTO,

Primum vita spiritualis habet.

Vivax, percipiens imo filata corde,

Inchoat aeternae gaudia laetitiae:

Musica hic quaedam est vitae caelestis imago

Perpetua Christus quae celebranda erit.

Verum.